

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

Ήχοι, αρώματα και εικόνες κυριαρχούν στα έργα της Κυριακής. Το θρόισμα των φύλλων, οι μυρωδιές του ανθού και τα πλούσια χρώματα, φόροι τιμής της ζωγράφου για την Περσεφόνη, που σύμφωνα με το μύθο, επέστρεψε από τον Κάτω Κόσμο.

Τίποτα δεν είναι το ίδιο – η κόρη είναι νεαρή γυναίκα πια. Και αν φαινομενικά δεν έχει αλλάξει, το βαθύ της βλέμμα την προδίδει. Για λίγο όμως, γίνεται πάλι ένα με τις κόρες, ένα με τη φύση, γεύεται ξανά από το νέκταρ της αθωότητας.

Η ζωγράφος ως άλλη θεά Δήμητρα, γιορτάζει την επιστροφή της νεαρής γυναίκας στην εποχή της ξεγνοιασιάς της, το αντάμωμα της ωριμότητας με χαμένη παιδικότητα. Όλοι έχουμε νοσταλγήσει την ανεμελιά, τη φροντίδα και την ασφάλεια εκείνων των χρόνων, μα μόνο η Περσεφόνη καταφέρνει και επιστρέφει σε εκείνους τους τόπους που έχουμε τόσο επιθυμήσει. Έτσι, μέσα από τα έργα της ζωγράφου στρέφεται ηρωίδα του δικού μας προσωπικού παραμυθιού.

Η καλλιτέχνης αναζητεί αλλά και διευκολύνει τη βιωματική συναναστροφή του θεατή με τα έργα. Πλούσιου αγροί αγκαλιάζουν τις νεαρές υπάρξεις και επιβλητικά δέντρα αποτυπώνουν τη μητρική ασφάλεια. Η σχεδιαστική και χρωματική απόδοση τόση ηχηρή που η απεραντοσύνη της φύσης και τα παιχνιδίσματα των κοριτσιών διαπερνούν τον καμβά και γίνονται ένα με την πραγματικότητά μας. Η ματιά μας συνήθως μακρινή, τα πρόσωπα θολά. Ακόμη κι όταν η Περσεφόνη έρχεται κοντά, μοιάζει με ένα πλάσμα ονειρικό. Όλα συνηγορούν ώστε στο πρόσωπο των κοριτσιών ο καθένας μας να προσβάλλει τη δική του ιστορία. Συγχρόνως, η απόσταση αυτή και το στοιχείο του ονείρου δίνουν την αίσθηση του άπιαστου, συμβάλλοντας στη γλυκιά νοσταλγία που εκπέμπουν τα έργα της Κυριακής.

Η άμεση, καθαρή και χρωματικά μεστή έκφραση της ζωγράφου μαγνητίζει λοιπόν, όχι μόνο τη ματιά μας αλλά και το συναίσθημά μας, καθώς κατορθώνει να συμφιλιώσει μέσα μας το σήμερα με το χθες.

*Αλίκη Τσιρλιάγκου
M.A. in Contemporary Art*